

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Písku rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Petry Pekárkové a přísedících Ludmily Hejnové a Václava Zetka v hlavním líčení konaném dne 30. července 2019 v Písku,

takto:

Obžalovaní

1) [REDACTED],

narozená dne [REDACTED] v [REDACTED],
trvale bytem [REDACTED],

2) [REDACTED].

narozený dne [REDACTED] ve [REDACTED],
trvale bytem [REDACTED],

3) [REDACTED].

narozený dne [REDACTED] ve [REDACTED],
bytem [REDACTED],
toho času ve výkonu trestu odnětí svobody ve Vazební věznici [REDACTED],

jsou vinni, že

dne 9. 4. 2018 v době kolem 21:30 hodin v [REDACTED], v ulici [REDACTED], v domě č. p. [REDACTED] po předchozí partnerské hádce, poté, co [REDACTED], nar. [REDACTED], sdělil své bývalé přítelkyni, obžalované [REDACTED], že se má odstěhovat z jím pronajatého bytu v domě č. p. [REDACTED] v ulici [REDACTED], na což ona nereagovala, vyvedl tuto z domu č. p. [REDACTED] na ulici, kde na obžalovanou, ve zde zaparkovaném osobním vozidle Kia Carnival, registrační značky [REDACTED], čekali obžalovaní [REDACTED], tito z vozidla vystoupili a společně s obžalovanou poškozeného [REDACTED] fyzicky napadli údery pěstí a kopanci, obžalovaná na poškozeného plivala, obžalovaný [REDACTED] jej strhl na chodník, kde následně všichni tři poškozeného opakovaně mlátili pěstmi do hlavy, kdy však nejaktivnější ve fyzickém napadání byla obžalovaná [REDACTED], čímž mu způsobili drobná zranění bez nutnosti lékařského ošetření, po uklidnění situace poškozený s obžalovanou odešli zpět do bytu, kde poškozený trval na svém požadavku, aby obžalovaná byt opustila a odstěhovala se z něj, na což reagovala odmítavě a opět se ho zde snažila fyzicky napadnout, proto [REDACTED] v době kolem 23:00 hodin vyšel ven z domu, přistoupil k vozidlu Kia Carnival a požádal obžalované [REDACTED] a [REDACTED], aby obžalovanou z bytu odvedli, na toto reagoval [REDACTED] tak, že z vozidla vystoupil a poškozeného udeřil pěstí pravé ruky do obličejové části hlavy, následkem tohoto úderu [REDACTED] upadl na vozovku a zůstal zde bezvládně ležet, poté jej [REDACTED] společně s [REDACTED] za ruce odtáhli do jeho bytu, kde ho [REDACTED] ošetřila, přičemž tímto jednáním způsobil obžalovaný [REDACTED] poškozenému [REDACTED] zranění spočívající ve zhmoždění pravé spánkové krajiny hlavy, hematomu horního víčka pravého a dolního víčka levého oka, svislé zlomenině šupiny pravé spánkové kosti a krevním výronu nad tvrdou plenou mozkovou (epidurální krevní výron) v pravé spánkové krajině, když uvedené zranění je ze soudnělékařského hlediska poraněním těžkým z důvodu poškození důležitého orgánu, a to krvácení do obalů mozkových, které si vyžádalo hospitalizaci poškozeného v Nemocnici v [REDACTED] v době od 12. 4. 2018 do 19. 4. 2018 s následnou obvyklou dobou léčení kolem dvou měsíců,

přičemž obžalovaný [REDACTED] se uvedeného jednání dopustil přesto, že byl rozsudkem Okresního soudu v Benešově ze dne 8. 11. 2000 č. j. 3 T 249/2000- 92 ve spojení s rozsudkem Krajského soudu v Praze ze dne 9. 1. 2001 č. j. 10 To 581/2000-112 odsouzen mimo jiné i pro pokračující trestný čin výtržnictví podle § 202 odst. 1 trestního zákona k úhrnnému nepodmíněnému trestu odnětí svobody v trvání osmi měsíců, který vykonal dne 6. 12. 2001,

tedy

obžalovaní [REDACTED] a [REDACTED]

- úmyslným společným jednáním tří osob se dopustili na místě veřejnosti přístupném výtržností tím, že napadli jiného,

Shodu s prvopisem potvrzuje Kateřina Havlíčková.

obžalovaný [REDACTED]

- jinému úmyslně ublížil na zdraví a způsobil tímto činem těžkou újmu na zdraví,
- úmyslným společným jednáním tří osob se dopustil na místě veřejnosti přístupném výtržnosti tím, že napadl jiného, a čin spáchal opětovně,

čímž spáchali**obžalovaní** [REDACTED] a [REDACTED]

- přečin výtržnictví podle § 358 odst. 1 trestního zákoníku ve spolupachatelství podle § 23 trestního zákoníku,

obžalovaný [REDACTED]

- zločin ublížení na zdraví podle § 146 odst. 1, odst. 3 trestního zákoníku,
- přečin výtržnictví podle § 358 odst. 1, odst. 2 písm. a) trestního zákoníku ve spolupachatelství podle § 23 trestního zákoníku

a za to se odsuzují**obžalovaná** [REDACTED]

podle § 358 odst. 1 trestního zákoníku za použití § 67 odst. 2 písm. b), odst. 3 trestního zákoníku a § 68 odst. 1, odst. 2, odst. 3 trestního zákoníku k peněžitému trestu ve výměře 100 denních sazeb ve výši 100 Kč, v celkové částce **10 000 Kč**.

Podle § 69 odst. 1 trestního zákoníku se obžalované pro případ, že by peněžitý trest ve stanovené lhůtě nevykonala, stanoví náhradní trest odnětí svobody v trvání **3 (tři) měsíců**.

Podle § 68 odst. 5 trestního zákoníku se obžalované **povoluje zaplatit** peněžitý trest v měsíčních splátkách po **1 000 Kč** splatných vždy do každého pátého dne v měsíci předem, počínaje měsícem následujícím po právní moci tohoto rozsudku s tím, že výhoda splátek odpadá, jestliže obžalovaná nezaplatí dílčí splátku včas.

obžalovaný [REDACTED]

za tento přečin výtržnictví podle § 358 odst. 1 trestního zákoníku a za sbíhající se přečin ohrožení pod vlivem návykové látky podle § 274 odst. 1 trestního zákoníku, jímž byl pravomocně uznán vinným trestním příkazem Okresního soudu ve Strakonicih ze dne 2. 8. 2018 č. j. 3 T 90/2018-28, doručeným dne 17. 9. 2018 podle § 358 odst. 1 trestního zákoníku za použití § 43 odst. 2 trestního zákoníku k souhrnnému trestu odnětí svobody v trvání **3 (tři) měsíců**.

Podle § 81 odst. 1 a § 82 odst. 1 trestního zákoníku se výkon tohoto trestu podmíněně odkládá na zkušební dobu v trvání **15 (patnácti) měsíců**.

Podle § 358 odst. 1 trestního zákoníku za použití § 67 odst. 2 písm. a) trestního zákoníku a § 68 odst. 1, odst. 2, odst. 3 trestního zákoníku k peněžitému trestu ve výměře 100 denních sazeb ve výši 100 Kč, v celkové částce **10 000 Kč**.

Podle § 69 odst. 1 trestního zákoníku se obžalovanému pro případ, že by peněžitý trest ve stanovené lhůtě nevykonal, stanoví náhradní trest odnětí svobody v trvání **1 (jeden) měsíc**.

Shodu s prvopisem potvrzuje Kateřina Havlíčková.

Podle § 68 odst. 5 trestního zákoníku se obžalovanému povoluje zaplatit peněžitý trest v měsíčních splátkách po **1 000 Kč** splatných vždy do každého pátého dne v měsíci předem, počínaje měsícem následujícím po právní moci tohoto rozsudku s tím, že výhoda splátek odpadá, jestliže obžalovaný nezaplatí dílčí splátku včas.

Podle § 73 odst. 1, odst. 3 trestního zákoníku se obžalovanému ukládá trest zákazu činnosti spočívající v zákazu řízení motorových vozidel všeho druhu na dobu **1 (jednoho) roku**.

Podle § 43 odst. 2 věta druhá trestního zákoníku se ruší výrok o trestu z trestního příkazu Okresního soudu ve Strakoniciích ze dne 2. 8. 2018 č. j. 3 T 90/2018-28, jakož i všechna další rozhodnutí na tento výrok obsahově navazující, pokud vzhledem ke změně, k níž došlo zrušením, pozbyla podkladu.

obžalovaný [REDAKCE]

za tento zločin ublížení na zdraví podle § 146 odst. 1, odst. 3 trestního zákoníku a přečin výtržnictví podle § 358 odst. 1, odst. 2 písm. a) trestního zákoníku a za sbíhající se přečin týrání osoby žijící ve společném obydlí podle § 199 odst. 1 trestního zákoníku, jímž byl pravomocně uznán vinným rozsudkem Okresního soudu ve Strakoniciích č. j. 18 T 124/2018- 333, vyhlášeným dne 26. 2. 2019, ve spojení s usnesením Krajského soudu v Českých Budějovicích ze dne 30. 5. 2019 č. j. 4 To 228/2019- 368,

podle § 146 odst. 3 trestního zákoníku za použití § 43 odst. 2 trestního zákoníku k souhrnnému trestu odnětí svobody v trvání **4 (čtyři) roky**.

Podle § 56 odst. 2 písm. a) trestního zákoníku se obžalovaný pro výkon tohoto trestu **zařazuje do věznice s ostrahou**.

Podle § 228 odst. 1 trestního řádu je obžalovaný [REDAKCE] **povinen uhradit** na náhradě škody poškozené [REDAKCE], IČO [REDAKCE], se sídlem [REDAKCE], částku **39 712 Kč**.

Podle § 229 odst. 2 trestního řádu se poškozená [REDAKCE], IČO [REDAKCE], sídlem [REDAKCE], **odkazuje** se zbytkem nároku na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních.

Podle § 43 odst. 2 věta druhá trestního zákoníku se ruší výrok o trestu z rozsudku Okresního soudu ve Strakoniciích ze dne 26. 2. 2019 č. j. 18 T 124/2018- 333, jakož i všechna další rozhodnutí na tento výrok obsahově navazující, pokud vzhledem ke změně, k níž došlo zrušením, pozbyla podkladu.

Odůvodnění:

1. V projednávané trestní věci se ve dnech 29. 1. 2019, 1. 4. 2019 a 30. 7. 2019 konalo hlavní líčení, v rámci kterého byli osobně slyšeni obžalovaní [REDAKCE], [REDAKCE], poškozený [REDAKCE], svědek [REDAKCE], soudní znalec [REDAKCE] a dále byly podle § 213 odst. 1, 2 provedeny listinné důkazy, včetně kamerových záznamů. Na základě takto provedeného dokazování má soud za zjištění skutkový stav věci podrobně popsany ve výrokové části tohoto rozsudku.
2. Obžalovaný [REDAKCE] v hlavním líčení vypověděl, že měl intimní vztah se spoluobžalovanou [REDAKCE]. Není si vědom toho, že by je [REDAKCE] přistihl v choulostivé situaci. Nikdy předtím ho neviděl. Ten den ho obžalovaná požádala, aby přijel. [REDAKCE] ho za ní dovezl. Když přijeli na místo, stál poškozený před vchodem do domu a po chvíli vyšla i

Shodu s prvopisem potvrzuje Kateřina Havlíčková.

obžalovaná. První konflikt vznikl proto, že poškozený začal napadat obžalovanou na chodníku před domem. Proto k němu obžalovaný přistoupil a zezadu ho z obžalované strhl. To byl jediný fyzický kontakt mezi nimi. Obžalovaná byla na [REDAKCE] vulgární, nadávala mu, strkala do něj, bouchala ho, dávala mu facky. Vzájemně si nadávali. Z fyzických ataků byla nejintenzivnější obžalovaná. Ta začala poškozeného během hádky napadat. Obžalovaný [REDAKCE] u toho vůbec nebyl, seděl v autě. Poté obžalovaná a poškozený odešli do domu, kde hádka pokračovala. Z domu byly slyšet rány a křik, proto se šel obžalovaný do bytu podívat. [REDAKCE] a [REDAKCE] se tam hádali a strkali do sebe, bylo tam dost rozbitých věcí. Jednou při tom strkání rozbili skleničky. Neviděl, že by obžalovaná udeřila poškozeného lahví do hlavy. Pouze ji držela v ruce. Když se zklidnili, odešel obžalovaný ven. Došlo k další hádce. Celé to trvalo dlouhou dobu. Obžalovaný byl za večer v bytě několikrát. Poškozený opakovaně vyšel ven žádat oba obžalované, aby si [REDAKCE] odvezli, protože ona odmítala byt opustit. [REDAKCE] v té době seděl v autě. [REDAKCE] stál u auta a povídal si s [REDAKCE], který posléze vystoupil a během chvíle ležel poškozený na zemi. Co se stalo, obžalovaný neviděl. Nevšiml si, že by měl poškozený něco v ruce. [REDAKCE] k tomu jen řekl, že poškozený spadl na zem, tak ho vzali za ruce a odnesli nahoru do domu. Poškozený nejprve nekomunikoval. Reagovat začal, až když ho podpírali po schodech, kde už šel sám. Nestěžoval si na žádné bolesti, krev mu netekla. Pouze měl záděry na ruce. V bytě se již normálně pohyboval. Obžalovaná řekla, že s ním zůstane a ošetří ho. Celá situace trvala několik hodin. Odjízděli minimálně po dvou hodinách. Později mu [REDAKCE] napsala, že je poškozený v pořádku, že si vzal volno z práce. Do nemocnice měl jít asi čtvrtý den. Ke svým poměrům obžalovaný uvedl, že je osobou samostatně výdělečně činnou s nepravidelným průměrným měsíčním příjmem ve výši 25 000 Kč. Má jednu vyživovací povinnost k nezletilému dítěti ve výši 2 400 Kč měsíčně. Peněžitý trest, který mu uložil Okresní soud ve Strakoniciích, nesplácí.

3. Obžalovaná [REDAKCE] v hlavním líčení vypověděla, že s [REDAKCE] se dostala do konfliktu proto, že měla intimní poměr se spoluobžalovaným [REDAKCE] a poškozený je nachytil v autě. V té době však již nebyla s poškozeným v partnerském vztahu. Po tomto incidentu po ní poškozený požadoval, aby se z bytu odstěhovala. Odešel se do hospody uklidnit. Protože jí bylo známo, že poškozený bývá pod vlivem alkoholu agresivnější, zavolala [REDAKCE], aby přijel. Nevěděla, že spolu s ním přijede i [REDAKCE]. První konflikt na ulici proběhl tak, že ji [REDAKCE] napadl první a vyšťouchl ze dveří ven. Vyměnili si slovní názory, obžalovaná chtěla jít zpátky, načež poškozený ji opět vzal. V tom příběhu [REDAKCE] s [REDAKCE], strhli poškozeného a pustili se do něj. Obžalovaný [REDAKCE] ho vzal a hodil na zem. Neviděla, že by se udeřil do hlavy. Obžalovaná fyzicky útočila na poškozeného, neboť se bránila. Fackovali se, kopali se. [REDAKCE] v tomto okamžiku nebyl nijak zraněn. Poté odešla obžalovaná s poškozeným do bytu, kde mezi nimi došlo k další rozepři a k fyzickému konfliktu. Dávali si vzájemně nevinné facky. Ani z jedné strany to nebylo intenzivnější. Žádné předměty po něm neházela. [REDAKCE] během té doby několikrát odešel ven. Naposledy ho našla bezvládně ležet na chodbě, nekomunikoval. Spoluobžalovaní [REDAKCE] a [REDAKCE] stáli venku a smáli se, že poškozený upadl a udeřil se do hlavy. Když se poškozený probral, odvedla ho do bytu. Měl rozseklou hlavu, byl apatický a stěžoval si na bolesti hlavy. Záchranou službu však zavolat odmítl. Poté [REDAKCE] a [REDAKCE] odjeli. Nahoru do bytu nešli. Obžalovaná zůstala s poškozeným a ošetřila ho. Tři nebo čtyři dny po události byl poškozený kvůli bolestem hlavy na pohotovosti v [REDAKCE], odkud ho odvezli na traumatologii do Nemocnice v [REDAKCE], kde byl hospitalizovaný asi týden. Obžalovaná ho zde navštívila. Když se vrátil z nemocnice domů, v bytě již nebydlela. Později ji poškozený kontaktoval s tím, že si nepamatuje, jak upadl na zem. Ke svým poměrům obžalovaná uvedla, že pracuje v [REDAKCE]. Její průměrný měsíční příjem činí 40 000 až 50 000 Kč. Žádnou vyživovací povinnost nemá. Vyjádřila souhlas s případným podmíněným zastavením trestního stíhání.

4. Obžalovaný [REDAKCE] v hlavním líčení vypověděl, že ho [REDAKCE] požádal o pomoc při stěhování [REDAKCE] od poškozeného [REDAKCE]. Svěřil se mu s tím, že se paní [REDAKCE] s panem [REDAKCE] rvou a takové věci. Když přijeli před dům, od hospody přicházel pan [REDAKCE]. [REDAKCE] mu řekl, že to je on, kdo je spolu před obchodem nachytal. Kvůli tomu prý pan [REDAKCE] udělal velkou scénu, a proto se měla paní [REDAKCE] odstěhovat. Ze dveří domu vyšla obžalovaná [REDAKCE]. [REDAKCE] na ni začal hulákat, chytil ji a strčil zpět do bytu. Najednou se dveře otevřely a pan [REDAKCE] vytáhl [REDAKCE] ven. Ta ho začala fackovat pěstmi do obličeje a kopat. [REDAKCE] ji chytil oběma rukama. Obžalovaný společně s [REDAKCE] vyběhli a na obranu [REDAKCE] ho zpacifikovali s tím, že [REDAKCE] poškozeného strhl a všichni tři spadli na okraj chodníku. [REDAKCE] dal [REDAKCE] asi šestkrát pěstí do hlavy. Obžalovaný mu pěstí nedával. [REDAKCE] se k němu snažila dostat, plivala mu do obličeje, fackovala ho, pěstmi ho ládovala do obličeje. [REDAKCE] ji musel chytit a odvést pryč. Celá atmosféra byla hrozná. Byla naplněna agresivním šílenstvím a magorismem. Obžalovaný si vzal poškozeného stranou. Je pravda, že ho držel za flígr. Pokoušel se mu domlouvat. [REDAKCE] mu vyprávěl, jak mu [REDAKCE] podrazila nohy, když souložila s někým jiným a bydlela u něj. Dál to pokračovalo tak, že [REDAKCE] se s [REDAKCE] hádali v bytě. Ona ho neustále napadala. Začali rozbít sklo, skleničky, láhve. Jednou přiběhl [REDAKCE], že paní [REDAKCE] rozbila panu [REDAKCE] o hlavu láhev whisky. Za ty tři hodiny, co tam byli, protože pan [REDAKCE] nechtěl odjet, přišel pan [REDAKCE] osobně za obžalovaným ven asi třináctkrát. V jednu chvíli přišel normálně, v druhou chvíli vyhrožoval a atakoval ho. Druhý incident se odehrál tak, že poškozený přicházel k autu a vyhrožoval jim. Obžalovaný seděl v autě, měl stažené okénko a periferně z auta viděl, že má poškozený něco v pravé ruce. Pan [REDAKCE] v tu chvíli seděl na boku vedle auta. Obžalovaný nevěděl co s tím, dostal strach, proto vylezl z auta a dal poškozenému facku. Ne pěstí. Jak to poškozený nečekal, otočil se zpátky, a tak se mu skřípnul trapézový sval. Omdlěl hned po face, ne na zemi. Po face se složil a praštil se do týlu hlavy. Předmět, který poškozený měl držet v ruce, obžalovaný nenašel. Obžalovaný ho zkontroloval, aby mu nezapadl jazyk, hrabal se mu v puse, až ho poškozený kousl. Byl v pohodě, nevypadal, že by se mu něco stalo. Pak ho společně s panem [REDAKCE] vzali a odtáhli na chodbu bytu. To byl poškozený už při vědomí, do pěti minut se probral. Obžalovaný si nevšiml žádného zranění na hlavě poškozeného, nic mu nekrvácelo. Hematom, který poškozenému vznikl, nemohl dle obžalovaného vzniknout pádem na zem. Po celou dobu byl z poškozeného cítit alkohol. Obžalovaný dále uvedl, že byl několikrát soudně trestán, naposledy za domácí násilí v roce 2016 nebo 2017. Projednávaného skutku se dopustil ve zkušební době.
5. Poškozený [REDAKCE] v rámci své svědecké výpovědi u hlavního líčení uvedl, že přistihl [REDAKCE] s [REDAKCE] s [REDAKCE] v autě, kde se k sobě chovali jako partneři. Rozrušilo ho to, protože ji stále miloval. Požadoval po obžalované, aby se odstěhovala. Když se vrátil domů, odmítla z bytu odejít, proto odešel do hospody s tím, že na jejím odchodu trvá. Když se vracel domů, ve dveřích domu na ni narazil. Došlo mezi nimi k verbálnímu konfliktu. Poškozený se snažil chytnout obžalovanou za bundu a odtáhnout ji, aby si sbalila věci. Fyzicky ji určitě nenapadl. V tom na něj zezadu skočili obžalovaní a strhli ho na zem. Cítil rány a jak na něm někdo klečí. Obžalovaná mu hrubě nadávala a plivala na něj. Utrpěl drobná zranění jako oděrky na prstech, monokl pod okem a zhmoždění hrudní stěny. Nic z toho nevyžadovalo lékařské ošetření. Do druhého útoku ho hlava nebolela. Pouze cítil bolest pod okem. Hematom hlavy utrpěl pádem na vozovku. Když ho přestali mlátit, vstal a vrátil se do bytu. Tam konflikt pokračoval. Obžalovaná se odmítala vystěhovat. Pokoušela se ho fyzicky napadnout, dát mu facku, ale to se jí nepodařilo, neboť mezi nimi stál obžalovaný [REDAKCE], kterého venku žádal, aby jí pomohl s balením. Láhví whisky, ani jiným předmětem ho obžalovaná v bytě nenapadla. Na skleněný stůl nespádl. Obžalovaná rozbila skleničky. K druhému incidentu poškozený vypověděl, že když [REDAKCE] seděl v autě se staženým okénkem a vedle u předního kola auta stál [REDAKCE], řekl jim, že jsou hrdinové, když ho napadli zezadu dva. [REDAKCE] mu na to odpověděl, že mu může klidně rozbít hubu sám. V tu dobu

poškozený v ruce nic nedržel. Nato [REDACTED] vystoupil z auta a víc si svědek nepamatuje. Pak už seděl v obýváku a obžalovaná ho ošetřovala. Jak se dostal od auta do bytu, si svědek nevybavil. Asi třetí den šel pro trvající bolet hlavy do nemocnice, kde mu oznámili, že má frakturu lebky s krvácením do hlavy. Týden byl hospitalizovaný v Nemocnici [REDACTED]. Do konce května byl v pracovní neschopnosti. V současné době nemá žádné přetrvávající problémy. Léčba byla ukončena. S [REDACTED] se znají od února 2017. Partnerské hádky řeší obžalovaná agresivně. Od její matky poškozený ví, že trpí maniodepresivní psychózou, ale neléčí se.

6. Svědek [REDACTED] v hlavním líčení vypověděl, že o napadení a zranění svého bratra [REDACTED] se dozvěděl až poté, kdy ho byl navštívit v nemocnici. Po dohodě s ním podal svědek trestní oznámení na neznámého pachatele, neboť poškozený toho nebyl schopen. Bratr se mu svěřil s tím, že se pohádal se svou tehdejší přítelkyní [REDACTED], kterou viděl s jiným mužem, proto po ní požadoval, aby se z jeho bytu odstěhovala. Došlo mezi nimi k slovní rozepři, po které poškozený na chvíli z domu odešel. Když se vrátil, tak si pamatoval jen na to, že tam byli dva muži, z nichž jeden byl ten z auta. Na ulici mezi nimi proběhla slovní potyčka, po které zůstal poškozený ležet. Ztratil vědomí a probral se až zraněný v obýváku, kde mu obžalovaná řekla, že spadl. Lékařskou pomoc vyhledal za 1 – 3 dny z důvodu bolesti hlavy. Vyšetřením bylo zjištěno, že má poškozenou lebku. V minulosti se poškozený zmínil o tom, že obžalovaná je impulzivnější povahy.
7. [REDACTED], soudní znalec v oboru zdravotnictví, odvětví soudní lékařství, ve shodě se znaleckým posudkem vypověděl, že [REDACTED] utrpěl dne 9. 4. 2018 zhmoždění pravé spánkové krajiny hlavy, hematom horního víčka pravého a dolního víčka levého oka, zhmoždění hrudní stěny vpravo zevně, oděrky na prstech levé ruky, svislou zlomeninu šupiny pravé spánkové kosti a krevní výron nad tvrdou plenou mozkovou (epidurální krevní výron) v pravé spánkové krajině, přičemž ze soudně lékařského hlediska se jedná o poranění těžké z důvodu poškození důležitého orgánu, a to konkrétně pro krvácení do obalů mozkových, s obvyklou dobou léčení kolem dvou měsíců. Takto popsaná poranění byla dle znalce způsobena oblým předmětem, který působil na obličej zleva zepředu a dále tupým předmětem, který působil na vlasatou část hlavy zprava. Úder pěstí, který vedl ke vzniku podkožního krevního výronu dolního víčka levého oka a následnému pádu poškozeného, s nárazem pravého spánku na pevnou podložku (vozovku), vznik zjištěných poranění vysvětluje, přičemž k zhmoždění pravé spánkové krajiny hlavy, krevnímu výronu horního víčka pravého oka, zhmoždění hrudní stěny vpravo zevně, k oděrkám na prstech levé ruky, svislé zlomenině šupiny pravé spánkové kosti a krevnímu výronu nad tvrdou plenou mozkovou v pravé spánkové krajině došlo v důsledku pádu poškozeného. Znalec vyloučil, že by k poranění kožního krytu došlo úderem otevřenou dlaní, tj. fackou, či že by úderem do trapézového svalu mohlo vzniknout poranění mozku. Připustil, že ke zlomenině šupiny spánkové kosti doprovázející epidurální krevní výron by mohlo dojít i úderem tupého předmětu jako je láhev. Ke vzniku poranění pádem hlavou na obrubník dle znalce nemohlo dojít, neboť takové zranění bývá zpravidla doprovázeno ztrátou vědomí a tržnými či tržně-zhmožděnými ranami, které poškozený neutrpěl. Podstatné je to, že vznik zlomeniny šupiny pravé spánkové kosti a epidurálního krevního výronu nastal v době, kdy zároveň došlo i k poruše vědomí poškozeného.
8. Z protokolu o ohledání místa činu, včetně fotografické dokumentace, vyplývá situace na místě činu, tj. prostoru před domem č.p. [REDACTED] v ulici [REDACTED].
9. Z kamerových záznamů včetně jejich analýzy vyplývá dění na místě činu, tj. v prostoru před domem č.p. [REDACTED] v ulici [REDACTED] dne 9. 4. 2018 v době od 21:24 hod. do 23:24 hod. Kamery zachycují, jak poškozený přichází k domu, vstupuje dovnitř a po chvíli se otevřou vstupní dveře na ulici, z nichž poškozený vytlačí obžalovanou [REDACTED]. V ten moment vystupují z vozidla zn. KIA CARNIVAL UP spoluobžalovaní [REDACTED] (z místa řidiče) a [REDACTED] (z místa spolujezdce), běží k domu a snaží se strhnout poškozeného na zem.

Shodu s prvopisem potvrzuje Kateřina Havlíčková.

Obžalovaní ho napadají kopanci. Obžalovaný [REDAKCE] chytá poškozeného a mrští s ním na chodník. Poté venku pokračuje slovní konflikt, kdy obžalovaná [REDAKCE] poškozeného fyzicky napadá postrkováním, údery rukou, pěsti do hlavy a kopanci. Následně vstupuje obžalovaná s poškozeným do domu. Na pozdějším záznamu je zachycen [REDAKCE], jak sedí v autě na sedadle řidiče, a u okénka z vnější strany vozidla vpředu sedí [REDAKCE]. Baví se spolu. K vozidlu přistoupí poškozený a komunikuje s nimi. Náhle [REDAKCE] vystoupí z vozidla, ihned se napřahuje a pravou rukou sevřenou v pěst udeří poškozeného do obličeje. Po tomto úderu se poškozený skácí k zemi na záda, kde zůstane bezvládně ležet. [REDAKCE] a [REDAKCE] ho odtáhnou za ruce do domu a později společně odjíždějí.

10. Z lékařských zpráv úrazové a plastické chirurgie Nemocnice [REDAKCE] ze dne 19. 4. 2018 a 24. 5. 2018 vyplývá, že poškozený utrpěl v důsledku napadení zlomeninu lebeční klenby s krvácením nad tvrdou plenou mozkovou, dále hematom horního víčka pravého oka a dolního víčka levého oka, drobné kožní exkoriace na prstech levé ruky a citlivost žeberního oblouku. Hospitalizován byl na oddělení traumatologie v době od 12. 4. 2018 do 19. 4. 2018 s pracovní neschopností 2 – 3 měsíce.
11. Z připojení poškozené [REDAKCE] [REDAKCE] [REDAKCE], IČO [REDAKCE] ve spojení s vyúčtováním nákladů vynaložených s léčením pojištěnce [REDAKCE] vyplývá, že tyto náklady dosáhly částky 39 712 Kč.
12. Z výpisů z centrálního registru vozidel bylo zjištěno, že obžalovaný [REDAKCE] je provozovatelem vozidla zn. KIA CARNIVAL UP, reg. zn. [REDAKCE].
13. Majetkové poměry [REDAKCE], [REDAKCE] a [REDAKCE] vyplývají z výpisů z centrální evidence exekucí. Vůči obžalovanému [REDAKCE] jsou vedeny tři exekuce a vůči obžalovanému [REDAKCE] jsou vedeny čtyři exekuce.
14. K osobě obžalované [REDAKCE] bylo z opisu z evidence přestupků zjištěno, že má 1 záznam v přestupcích. Ze sdělení Městského úřadu [REDAKCE], odboru vnitřních věcí, oddělení přestupků, ze dne 17. 5. 2018 vyplývá, že proti ní bylo vedeno 1 přestupkové řízení, které bylo odloženo. Dle aktuálního opisu z evidence rejstříku trestů fyzických osob nebyla obžalovaná dosud soudně trestána.
15. K osobě obžalovaného [REDAKCE] bylo z opisu z evidence přestupků a ze sdělení Městského úřadu [REDAKCE] ze dne 25. 5. 2018 zjištěno, že proti němu nebylo vedeno žádné přestupkové řízení. Z aktuálního opisu z evidence rejstříku trestů fyzických osob vyplývá jedno následující odsouzení. Trestním příkazem Okresního soudu ve Strakoniciích ze dne 2. 8. 2018 č. j. 3 T 90/2018- 28 byl [REDAKCE] uznán vinným přečinem ohrožení pod vlivem návykové látky podle § 274 odst. 1 trestního zákoníku a odsouzen k peněžitému trestu ve výši 10 000 Kč s náhradním trestem odnětí svobody na 1 měsíc a stanovením splátek peněžitého trestu ve výši 1 000 Kč měsíčně a dále k trestu zákazu činnosti spočívajícího v zákazu řízení motorových vozidel všeho druhu na 1 rok. Citovaný trestní příkaz byl doručen obžalovanému dne 17. 9. 2018 a nabyl právní moci dne 26. 9. 2018.
16. K osobě obžalovaného [REDAKCE] bylo z opisu z evidence přestupků a ze sdělení Městského úřadu [REDAKCE] ze dne 25. 5. 2018 zjištěno, že proti němu nebylo vedeno žádné přestupkové řízení. Z pracovního hodnocení Městského úřadu v Bavorově vyplývá, že u tohoto zaměstnavatele vykonával veřejně prospěšné práce jako dělník na dobu určitou od 1. 6. 2018 do 31. 10. 2018. Jeho pracovní morálka byla dobrá. Z aktuálního opisu z evidence rejstříku trestů fyzických osob vyplývá, že obžalovaný byl celkem devětkrát soudně trestán pro různorodou trestnou činnost, přičemž k šesti z těchto odsouzení se z důvodu zahlazení a amnestie nepřihlíží. Rozsudkem Okresního soudu v Benešově ze dne 8. 11. 2000 č. j. 3 T 249/2000- 92 ve spojení s rozsudkem Krajského soudu v Praze ze dne 9. 1. 2001 č. j. 10 To 581/2000- 112 byl [REDAKCE] uznán vinným mimo jiné trestným činem výtržnictví podle § 202 odst. 1 trestního

Shodu s prvopisem potvrzuje Kateřina Havlíčková.

zákona a odsouzen k úhrnnému trestu odnětí svobody v trvání 8 měsíců, pro jehož výkon byl zařazen do věznice s dozorem. Rozsudkem Okresního soudu ve Strakonících ze dne 30. 10. 2017 sp. zn. 5 T 12/2017, který nabyl právní moci dne 2. 11. 2017, byl [REDAKCE] uznán vinným přečinem týrání osoby žijící ve společném obydlí podle § 199 odst. 1 trestního zákoníku a odsouzen k trestu odnětí svobody v trvání 12 měsíců, jehož výkon byl podmíněně odložen na zkušební dobu v trvání 24 měsíců. Rozsudkem Okresního soudu ve Strakonících ze dne 26. 2. 2019 č. j. 18 T 124/2018- 333 ve spojení s usnesením Krajského soudu v Českých Budějovicích ze dne 30. 5. 2019 č. j. 4 To 228/2019- 368 byl [REDAKCE] uznán vinným přečinem týrání osoby žijící ve společném obydlí podle § 199 odst. 1 trestního zákoníku a odsouzen k trestu odnětí svobody v trvání 18 měsíců, pro jehož výkon byl zařazen do věznice s ostrahou. Citovaný rozsudek nabyl právní moci dne 30. 5. 2019.

17. V souladu s ustanovením § 2 odst. 6 trestního řádu hodnotil soud veškeré provedené důkazy jak jednotlivě, tak zároveň v jejich vzájemných souvislostech a dospěl přitom k závěru, že skutkový děj se stal tak, jak je podrobně popsán ve výrokové části tohoto rozsudku. Všichni tři obžalovaní se jak v přípravném řízení, tak v řízení před soudem hájili tím, že [REDAKCE] byla jako první napadána ze strany poškozeného, a proto vůči němu na její obranu zasáhli. Z výpovědi každého obžalovaného vyplývá zřejmá snaha zlehčovat míru své účasti v útočení na poškozeného a svalovat vinu jeden na druhého či dokonce na samotného poškozeného. Pokud se týká výpovědi [REDAKCE], tak tuto hodnotí soud jako zcela věrohodnou. Průběh celého incidentu vylíčil tak, jak si ho z onoho večera pamatoval, přičemž tento jeho popis se ve všech podstatných momentech shoduje se všemi zásadními důkazy, které byly v hlavním líčení provedeny, a to zejména s kamerovými záznamy zachycujícími celé dění na ulici před domem, a dále rovněž se znaleckým posudkem a lékařskými zprávami ohledně zranění, které utrpěl. Zcela totožně popsal poškozený průběh napadení svědkovi [REDAKCE] [REDAKCE], který ho v nemocnici navštívil. Poškozený vypovídal před soudem zcela spontánně, aniž by měl jakoukoliv snahu některému z obžalovaných přitížit. Z jeho vystupování bylo zřejmé, že ho celá záležitost velmi zasáhla, a to především pro jeho citovou náklonost k obžalované [REDAKCE].
18. Je nesporné, že hlavním impulsem k prvnímu konfliktu, který se odehrál na ulici před domem a kterého se zúčastnili všichni tři obžalovaní, byla předchozí hádka mezi [REDAKCE] a [REDAKCE]. Důvodem jejich dohadů bylo to, že poškozený ji přistihl v choulostivé situaci s obžalovaným [REDAKCE], což poškozeného velmi zasáhlo, přestože že již v té době nebyla obžalovaná jeho partnerkou. S ohledem na toto zjištění ji proto požádal, aby se od něj odstěhovala. Obžalovaná však odmítala byt opustit. Když jí potkal mezi vchodovými dveřmi do domu, došlo mezi nimi k verbálnímu konfliktu. Z výpovědi poškozeného a z kamerových záznamů vyplývá, že se jí snažil ve dveřích chytit a bez použití jakéhokoliv hrubého násilí vytáhnout ven na ulici. Chování obžalované v tento moment nevykazovalo žádné známky toho, že by se v důsledku uvedeného jednání poškozeného ocitla v takovém ohrožení, které by vyžadovalo razantnějšího zásahu a pomoci dalších osob. Přesto však obžalovaní [REDAKCE] a [REDAKCE] vyběhli z auta k domu a bez jakéhokoliv varování skočili na poškozeného neočekávaně zezadu a snažili se ho strhnout na zem, což se následně obžalovanému [REDAKCE] podařilo. [REDAKCE] mu hrubě nadávala a plivala na něj. Kamerové záznamy zachycují, jak všichni tři obžalovaní opakovaně napadají [REDAKCE] údery pěstí a kopanci, přičemž je zcela zřejmé, že v tomto fyzickém ataku byla nejaktivnější [REDAKCE], což potvrdili i ostatní spoluobžalovaní. Během tohoto ataku utrpěl poškozený dle svého vyjádření pouze drobná poranění jako oděrky na prstech, monokl pod okem a zhmoždění hrudní stěny, která nevyžadovala, aby byl lékařsky ošetřen. Hlava ho nebolela. Po zklidnění situace odešla obžalovaná s poškozeným do bytu, kde se dohadovali a vzájemně postřkovali. Poškozený vyloučil, že by ho obžalovaná v bytě jakýmkoliv způsobem napadla. Připustil, že se snažila mu dát facku, ale to se jí nepodařilo. Této jejich hádce byl chvílemi přítomen i obžalovaný [REDAKCE],

kteřý neviděl, že by obžalovaná udeřila poškozeného lahví do hlavy, jak tvrdil obžalovaný [REDAKCE], který po celou dobu čekal venku.

19. Vzhledem k tomu, že [REDAKCE] nerespektovala žádost [REDAKCE], aby byt opustila, šel poškozený ven na ulici za ostatními obžalovanými s tím, aby mu pomohli jí odstěhovat. Z kamerových záznamů je zřejmé, že poškozený přistoupil k vozidlu klidně, aniž by měl nějaké zdravotní potíže. Z jeho chování nevyplývá, že by měl v úmyslu kterékoliv z obžalovaných jakýmkoliv způsobem napadnout. Navíc [REDAKCE] v té době seděl ve voze, takže jím tvrzená obava, že ho mohl poškozený nějakým přesně neidentifikovatelným nástrojem napadnout, není vůbec na místě. Poškozený ho žádným způsobem neohrožoval, ani nijak neprovokoval, přesto obžalovaný [REDAKCE] vystoupil z vozu a naprosto bezdůvodně poškozeného udeřil pěstí pravé ruky do obličejové části hlavy, následkem čehož poškozený upadl na vozovku, kde zůstal bezvládně ležet. Poté jej [REDAKCE] a [REDAKCE] odtáhli za ruce do bytu, kde ho [REDAKCE] ošetřila. V důsledku uvedeného jednání obžalovaného [REDAKCE] utrpěl [REDAKCE] dle znaleckého posudku zranění spočívající ve zhmoždění pravé spánkové krajiny hlavy, hematomu horního víčka pravého a dolního víčka levého oka, svislé zlomenině šupiny pravé spánkové kosti a krevním výronu nad tvrdou plenou mozkovou (epidurální krevní výron) v pravé spánkové krajině, když uvedené zranění je ze soudnělékařského hlediska poraněním těžkým z důvodu poškození důležitého orgánu, a to krvácení do obalů mozkových, které si vyžádalo hospitalizaci poškozeného na traumatologickém oddělení Nemocnice v [REDAKCE] v době od 12. 4. 2018 do 19. 4. 2018 s následnou obvyklou dobou léčení kolem dvou měsíců. Znalec zcela jednoznačně vypověděl, že ke vzniku zlomeniny šupiny pravé spánkové kosti a epidurálního krevního výronu došlo v té době, kdy nastala porucha vědomí, přičemž ke vzniku tohoto poranění došlo nárazem na pevnou podložku. Ve věci bylo prokázáno, že poškozený upadl do bezvědomí bezprostředně poté, kdy ho udeřil obžalovaný [REDAKCE] a poškozený spadl na vozovku. Znalec výslovně uvedl, že tento úder musel být s ohledem na charakter zranění veden pěstí, nikoli otevřenou dlaní. Pripustil, že úder mohl být veden tupým předmětem, jako je láhev, nicméně jak vyplývá z výše uvedeného, nebylo prokázáno, že by byl poškozený v průběhu večera nějakým takovým nástrojem napaden. Znalec naprosto vyloučil obhajobu obžalovaného [REDAKCE] v tom smyslu, že k poškození mozku [REDAKCE] mohlo dojít v důsledku úderu do trapézového svalu.
20. Kamerové záznamy rovněž vyvrací tvrzení [REDAKCE] o tom, že poškozený byl po pádu na vozovku „v pohodě“, resp. nevypadal, že by se mu něco stalo. Kamery zřetelně zachycují, jak [REDAKCE] zůstal po úderu pěstí ležet bezvládně na zemi a jak ho následně obžalovaní odtáhli za ruce do domu. V této části je výpověď [REDAKCE] v naprostém rozporu, když následně uvedl, že poškozený byl při vědomí až na chodbě domu, kdy se zhruba po pěti minutách probral. Shodně se vyjádřil i [REDAKCE], když vypověděl, že poškozený nejprve nekomunikoval, až na schodech začal reagovat. S ohledem na to tak [REDAKCE] rozhodně nebyl po pádu na zem v normálním zdravotním stavu, z něhož by bylo možné usuzovat, že neutrpěl žádné závažné zranění. Je nerozhodné, jak se následně po procitnutí v bytě choval. Závěr o tom, že poškozený utrpěl těžké zranění v důsledku násilného jednání obžalovaného [REDAKCE], nemůže s odkazem na výsledky znaleckého zkoumání změnit fakt, že pro přetrvávající bolest hlavy vyhledal [REDAKCE] lékařskou pomoc až za několik dnů.
21. Vzhledem ke všem těmto skutečnostem má soud bez jakýchkoliv pochybností za prokázaný skutkový stav věci tak, jak je podrobně popsán výše. Ve věci byly provedeny veškeré relevantní důkazy vztahující se k projednávanému skutku, proto soud návrh obžalovaného [REDAKCE] na doplnění dokazování výslechem svědků [REDAKCE] jako nadbytečný zamítl. Všechny tyto osoby nebyly přímými svědky předmětné

události, proto by jejich výpovědi nemohly zvrátit rozhodnutí soudu i vině obžalovaných tak, jak byla prokázána.

22. Z hlediska právní kvalifikace skutku naplnili všichni tři obžalovaní výše popsaným úmyslným společným jednáním jak po objektivní, tak subjektivní stránce všechny zákonné znaky skutkové podstaty přečinu výtržnictví podle § 358 odst. 1 trestního zákoníku ve spolupachatelství podle § 23 trestního zákoníku, když se na místě veřejnosti přístupném dopustili výtržnosti tím, že napadli jiného. Konkrétně v pozdní večerní hodině na ulici před domem slovně i fyzicky napadli poškozeného [REDAKCE]. Intenzita tohoto jejich útoku byla přitom zcela zjevně nepřiměřená předchozí nastalé situaci, tj. rozepři mezi obžalovanou [REDAKCE] a poškozeným, když z provedení dokazování nevyplývá, že by se obžalovaná v důsledku jednání poškozeného ocitla v takovém nebezpečí, které by na její ochranu vyžadovalo razantnějšího zásahu. Vzhledem k početní převaze obžalovaných se poškozený vůči nim ocitl v zcela evidentním slabším postavení. Navíc [REDAKCE] s [REDAKCE] na něj zaútočili neočekávaně zezadu, tudíž se nemohl této jejich náhlé agresi účinně bránit. Je zcela nerozhodné, že poškozený v důsledku opakovaných úderů pěstí a kopanci neutrpěl takové zranění, které by vyžadovalo lékařské ošetření, neboť způsobení újmy na zdraví není zákonným znakem skutkové podstaty přečinu výtržnictví podle § 358 trestního zákoníku.
23. Obhajoba [REDAKCE] v tom smyslu, že byla k napadení poškozeného vyprovokována jejich předchozí hádkou, která proběhla za zavřenými dveřmi a zde by byla také ukončena, pokud by ji fyzicky nevytlačil před dům, nemůže vzhledem k jejímu aktivnímu zapojení do následného konfliktu s ostatními spoluobžalovanými obstát. Z provedení dokazování navíc jednoznačně vyplývá, že to byla právě obžalovaná, která vystupovala vůči poškozenému nejintenzivněji. S ohledem na to tedy její chování dosáhlo takové míry společenské škodlivosti, že uplatnění jiné než trestní odpovědnosti nepřichází v jejím případě v úvahu. Rovněž obhajoba obžalované založená na tom, že ke spáchání činu došlo ve večerních hodinách, kdy kromě obžalovaných a poškozeného nebyl na ulici nikdo jiný přítomen, není na místě. K trestní odpovědnosti pachatele za přečin výtržnictví podle § 358 trestního zákoníku není vyžadováno, aby k výtržnictví došlo v denní dobu. V projednávané věci byl čin spáchán před nočním klidem, navíc na ulici před domem, tj. na místě kdykoliv přístupném širokému okruhu lidí.
24. Vzhledem k tomu, že obžalovaný [REDAKCE] již v minulosti spáchal trestný čin výtržnictví, za který byl odsouzen rozsudkem Okresního soudu v Benešově ze dne 8. 11. 2000 č. j. 3 T 249/2000- 92 ve spojení s rozsudkem Krajského soudu v Praze ze dne 9. 1. 2001 č. j. 10 To 581/2000-112, naplnil výše popsaným jednáním jak po objektivní, tak subjektivní stránce všechny zákonné znaky skutkové podstaty přečinu výtržnictví podle § 358 odst. 1, 2 písm. a) trestního zákoníku, neboť čin spáchal opětovně. Je přitom nerozhodné, jaká doba uplynula od spáchání dřívějšího činu či od předchozího odsouzení za něj.
25. Pokud se týká následného incidentu, kdy [REDAKCE] sám fyzicky napadl [REDAKCE], byly tímto jednáním obžalovaného naplněny z hlediska objektivní i subjektivní stránky všechny zákonné znaky skutkové podstaty zločinu ublížení na zdraví podle § 146 odst. 1, 3 trestního zákoníku, když obžalovaný úmyslně ublížil na zdraví poškozeného a tímto činem mu způsobil těžkou újmu na zdraví. Bylo prokázáno, že [REDAKCE] naprosto bezdůvodně bez jakéhokoliv varování udeřil poškozeného pěstí do obličejové části hlavy, a to takovou silou, až poškozený upadl na vozovku a ztratil vědomí. V důsledku tohoto neočekávaného útoku utrpěl [REDAKCE] mnohočetná zranění, z nichž krevní výron je považován dle ustálené rozhodovací praxe za poranění důležitého orgánu ve smyslu § 122 odst. 2 písm. e) trestního zákoníku a jedná se tedy o těžkou újmu na zdraví.
26. Druh trestu a jeho výměru stanovil soud podle zásad uvedených v ustanovení § 39 trestního zákoníku, zejména přihlédl k povaze a závažnosti spáchaného trestného činu, tj. k významu chráněného zájmu, který byl činem dotčen, ke způsobu provedení činu a jeho následkům,

k okolnostem, za kterých byl čin spáchán, k osobě pachatele, k míře jeho zavinění a pohnutce, záměru nebo cíli. K osobním, rodinným, majetkovým a jiným poměrům obžalovaných a k jejich dosavadnímu způsobu života, k možnosti jejich nápravy, dále k jejich chování po činu a také k účinkům a důsledkům, které lze očekávat pro jejich budoucí život. Soud zohlednil i to, jakou měrou jednání každého ze spolupachatelů přispělo ke spáchání trestné činnosti. Rovněž soud posoudil existenci polehčujících a přitěžujících okolností, jak je definuje ustanovení § 41 a § 42 trestního zákoníku.

27. Pachateli lze uložit za přečin výtržnictví podle § 358 odst. 1 trestního zákoníku trest odnětí svobody až na dvě léta, za přečin výtržnictví podle § 358 odst. 2 trestního zákoníku trest odnětí svobody až na 3 léta a za zločin ublížení na zdraví podle § 146 odst. 3 trestního zákoníku trest odnětí svobody na dvě léta až osm let.
28. Obžalovaná ██████████ se k trestné činnosti doznala s výhradami, když své útočné jednání omlouvala tím, že iniciátorem hádky a následného konfliktu byl samotný poškozený, vůči jehož atakům se pouze bránila. Provedením dokazování bylo zjištěno, že v případě prvního incidentu před domem byla obžalovaná ze všech tří útočníků ve fyzickém i slovním napadání poškozeného neaktivnější, což obžalované výrazně přitěžuje. Pokud se týká polehčujících okolností, tak soud hodnotí pozitivně její dosavadní způsob života. Z aktuálního opisu rejstříků trestů vyplývá, že před spácháním projednávané trestné činnosti vedla řádný život, když nebyla postihována pro žádný trestný čin. Z hlediska možnosti nápravy obžalované v kontextu všech těchto konstatovaných skutečností soud vážil, jaký konkrétní trest bude co nejúčinněji působit na její budoucí chování tak, aby si uvědomila nevhodnost a následky svého jednání, za které byla odsouzena, a napříště se vyvarovala jakéhokoliv porušování zákona. Po posouzení všech okolností daného případu dospěl soud k závěru, že na obžalovanou lze působit výchovným trestem, který není přímo spojen s omezením její osobní svobody, a to konkrétně peněžitým trestem, s přihlédnutím k jejím aktuálním výdělkovým poměrům, když její průměrný měsíční příjem činí 40 000 Kč až 50 000 Kč a když proti ní není vedeno žádné exekuční řízení. Soud uložil obžalované peněžitý trest ve výměře 100 denních sazeb v částce 100 Kč, tj. v celkové výši 10 000 Kč, a to podle § 67 odst. 2 písm. b), odst. 3 a § 68 odst. 1, 2, 3 trestního zákoníku, když tento trest je ukládán za přečin a vzhledem k povaze a závažnosti spáchaného přečinu a k osobě a poměrům obžalované nepodmíněný trest odnětí svobody není ukládán. Současně se jedná o trest samostatný, když uložení jiného trestu není třeba. Pro případ, že by obžalovaná peněžitý trest ve stanovené lhůtě nevykonala, byl jí podle § 69 odst. 1 trestního zákoníku stanoven náhradní trest odnětí svobody v trvání 3 měsíců. Výši takto stanoveného náhradního trestu odnětí svobody považuje soud za zcela přiměřenou. Obžalované bylo povoleno zaplatit peněžitý trest ve splátkách po 1 000 Kč pod ztrátou jejich výhody, nezplatí-li dílčí splátku včas. Institut podmíněného zastavení trestního stíhání podle § 307 trestního řádu soud v případě obžalovaného ██████████ neaplikoval, neboť takové rozhodnutí nepovažuje vzhledem k intenzitě jejího útoku za dostačující.
29. Obžalovaný ██████████ se k trestné činnosti rovněž doznal s výhradami, když napadení poškozeného omlouval tím, že situace na ulici vyžadovala bránit obžalovanou před útoky ze strany poškozeného. Z provedeného dokazování bylo zjištěno, že obžalovaný fyzicky atakoval poškozeného stejně jako ostatní spoluobžalovaní, aniž by k tomu měl pádný důvod. Při ukládání trestu bylo nutné přihlídnout k tomu, že obžalovaný spáchal projednávanou trestnou činnost dne 9. 4. 2018, tj. dříve, než mu byl doručen trestní příkaz Okresního soudu ve Strakoniciích ze dne 2. 8. 2018 č. j. 3 T 90/2018- 28, kterým byl uznán vinným přečinem ohrožení pod vlivem návykové látky podle § 274 odst. 1 trestního zákoníku a odsouzen k peněžitému trestu ve výši 10 000 Kč s náhradním trestem odnětí svobody na 1 měsíc a stanovením splátek peněžitého trestu ve výši 1 000 Kč měsíčně a k trestu zákazu činnosti spočívajícího v zákazu řízení motorových vozidel všeho druhu na 1 rok. S ohledem na to byl obžalovanému v této trestní věci ukládán souhrnný trest ve smyslu § 43 odst. 2 trestního zákoníku, který nesmí být mírnější než trest uložený

Shodu s prvopisem potvrzuje Kateřina Havlíčková.

předchozím rozhodnutím. Soud důsledně vážil v kontextu všech výše konstatovaných skutečností, jaký konkrétní trest bude co nejučinněji působit na budoucí chování obžalovaného tak, aby se již napříště vyvaroval jakémukoliv protiprávnímu jednání. Po posouzení všech okolností daného případu dospěl soud k závěru, že ještě zcela výjimečně lze na obžalovaného působit trestem, který není přímo spojen s omezením jeho osobní svobody, tj. trestem podmíněným. Obžalovanému byl uložen souhrnný trest odnětí svobody podle § 358 odst. 1 trestního zákoníku za použití § 43 odst. 2 trestního zákoníku v trvání 3 měsíců, jehož výkon byl podmíněně odložen podle § 81 odst. 1 a § 82 odst. 1 trestního zákoníku na zkušební dobu v trvání 15 měsíců, tj. při samotné spodní hranici zákonem stanoveného rozmezí, za současného uložení peněžitého trestu a trestu zákazu činnosti spočívajícího v zákazu řízení motorových vozidel, a to ve výměrách, které byly stanoveny výše citovaným trestním příkazem Okresního soudu ve Strakonici. V souladu s ustanovením § 43 odst. 2 věta druhá trestního zákoníku byl zrušen výrok o trestu z trestního příkazu Okresního soudu ve Strakonici, ke kterému byl souhrnný trest ukládán, jakož i všechna další rozhodnutí obsahově na tento výrok navazující, pokud vzhledem ke změně, k níž došlo zrušením, pozbyla podkladu.

30. Pokud se týká otázky potrestání obžalovaného ██████████, soud v jeho případě neshledal žádné polehčující okolnosti. Z jeho výpovědi a arogantního chování nejen vůči soudu, ale i ostatním procesním stranám vyplývá naprosto nekritický náhled na jeho násilnou činnost, které se vůči poškozenému dopustil. V rámci své obhajoby svaloval vinu na ostatní spoluobžalované a své jednání omlouval tím, že se pouze bránil. Z hlediska způsobení následku v podobě těžké újmy na zdraví poškozeného, je to přitom právě jen obžalovaný ██████████, který je za tento následek trestně odpovědný. Z provedeného dokazování jednoznačně vyplynulo, že nebyl na místě činu ze strany poškozeného žádným způsobem ohrožován v tom smyslu, aby byl nucen vůči němu z důvodu ochrany své osoby tak razantním postupem zasáhnout. Při ukládání trestu bylo nutné přihlédnout k tomu, že v projednávané věci spáchal obžalovaný více trestných činů, konkrétně zločin ublížení na zdraví podle § 146 odst. 1, odst. 3 trestního zákoníku a přečin výtržnictví podle § 358 odst. 1, odst. 2 písm. a) trestního zákoníku ve spolupachatelství podle § 23 trestního zákoníku, a to navíc ve zkušební době podmíněného odsouzení, která mu byla stanovena pravomocným rozsudkem Okresního soudu ve Strakonici ze dne 30. 10. 2017 sp. zn. 5 T 12/2017. Tato skutečnost obžalovanému výrazně přitěžuje. Vzhledem k tomu, že obžalovaný spáchal nyní posuzovanou trestnou činnost dne 9. 4. 2018, tj. dříve, než byl vyhlášen rozsudek Okresního soudu ve Strakonici č. j. 18 T 124/2018- 333 dne 26. 2. 2019, kterým byl ve spojení s usnesením Krajského soudu v Českých Budějovicích ze dne 30. 5. 2019 č. j. 4 To 228/2019- 368 uznán vinným přečinem týrání osoby žijící ve společném obydlí podle § 199 odst. 1 trestního zákoníku a odsouzen k trestu odnětí svobody v trvání 18 měsíců, pro jehož výkon byl zařazen do věznice s ostrahou. S ohledem na to byl obžalovanému v této trestní věci ukládán souhrnný trest ve smyslu § 43 odst. 2 trestního zákoníku, který je ukládán za nejpřísněji trestný zločin ublížení na zdraví podle § 146 odst. 3 trestního zákoníku a který nesmí být mírnější než trest uložený předchozím rozhodnutím. Vzhledem k tomu, že obžalovanému byl uložen nepodmíněný trest odnětí svobody, soud důsledně vážil, v jaké míře tento druh trestu zpřísní tak, aby si obžalovaný uvědomil závažnost svého chování a do budoucna se jakéhokoliv porušování zákona vyvaroval. S kontextu všech těchto skutečností s přihlédnutím k tomu, že za nejpřísněji trestný zločin ublížení na zdraví podle § 146 odst. 3 trestního zákoníku byl ohrožen trestem odnětí svobody od dvou do osmi let, uložil soud obžalovanému podle § 146 odst. 3 trestního zákoníku za použití § 43 odst. 2 trestního zákoníku souhrnný trest odnětí svobody v trvání 4 let. Takto stanovený trest shledává soud za přiměřený a odpovídající hlediskům jak individuální, tak generální prevence. Pro výkon tohoto trestu byl obžalovaný zařazen do věznice s ostrahou podle § 56 odst. 2 písm. a) trestního zákoníku. Současně byl v souladu s § 43 odst. 2 věta druhá trestního zákoníku zrušen výrok o trestu z rozsudku Okresního soudu ve Strakonici, ke kterému byl souhrnný trest ukládán, jakož i

všechna další rozhodnutí obsahově na tento výrok navazující, pokud vzhledem ke změně, k níž došlo zrušením, pozbyla podkladu.

31. K trestnímu řízení se řádně a včas připojila poškozená [REDAKCE], IČO [REDAKCE] s částkou 39 712 Kč s příslušenstvím z titulu náhrady škody za vynaložené náklady na léčení pojištěnce [REDAKCE]. Provedeným dokazováním byla prokázána nejen vina obžalovaného [REDAKCE], ale také způsobení těžké újmy na zdraví poškozeného [REDAKCE] včetně jeho hospitalizace a léčení a dále příčinná souvislost mezi jednáním obžalovaného a vznikem škody, tj. uhrazených nákladů za léčení, jejichž výše byla objektivně zjištěna z předloženého vyúčtování. S ohledem na to byla obžalovanému [REDAKCE] uložena povinnost podle § 228 odst. 1 trestního řádu uhradit na náhradě škody poškozené [REDAKCE], IČO [REDAKCE] částku 39 712 Kč. Podle § 229 odst. 2 trestního řádu odkázal soud poškozenou pojišťovnu se zbytkem uplatněného nároku na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních, neboť nespécifikovala příslušenství pohledávky, konkrétně nevymezila přesný počátek doby, od níž jsou zákonné úroky z prodlení požadovány.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do osmi dnů ode dne jeho písemného doručení ke Krajskému soudu v Českých Budějovicích prostřednictvím Okresního soudu v Písku ve dvojím vyhotovení, jež má odkladný účinek.

Státní zástupce tak může učinit pro nesprávnost kteréhokoli výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká, zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabránění věci, poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody. Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku může jej napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo chybí (§ 246 odst. 1 tr. ř.).

Ve prospěch obžalovaného mohou rozsudek odvoláním napadnout kromě obžalovaného a státního zástupce i příbuzní obžalovaného v pokolení přímém, jeho sourozenci, osvojitel, osvojenec, manžel a druh. Státní zástupce tak může učinit i proti vůli obžalovaného. Je-li obžalovaný zbaven způsobilosti k právním úkonům nebo je-li jeho způsobilost k právním úkonům omezena, může i proti vůli obžalovaného za něho v jeho prospěch odvolání podat též jeho zákonný zástupce a jeho obhájce (§ 247 odst. 2 tr. ř.).

Odvolání musí být ve shora uvedené lhůtě odůvodněno tak, aby bylo patrné, ve kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytyčány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo. Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává, byť i z části, ve prospěch nebo v neprospěch obviněného. Odvolání lze opřít o nové skutečnosti a důkazy (§ 249 odst. 1, 2, 3 tr. ř.).

Písek 30. července 2019

JUDr. Petra Pekárková v. r.
předsedkyně senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje Kateřina Havlíčková.